

РЕШЕНИЕ

№ 6772

гр. София, 17.11.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 23.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8384** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ОТКАЗ за издаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламното съоръжение, обективиран в Писмо с изх. №53-00-4586/26.06.2017г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.
Жалбоподателят претендира за недействителност на процесния Отказ, като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните норми. Поддържа, че в нарушение на чл.26 и чл.27 АПК дружеството не е било уведомено за образуване на административното производство и не му е била дадена възможност да участва при извършване на проверката относно местоположението на рекламното съоръжение (РС). Твърди, че актът не е мотивиран, тъй като в него не са посочени фактическите и правните основания за постановяването му. Сочи, че процесното РС е било изградено въз основа на издадено Разрешение за специално ползване на пътищата, след като вече са били в сила изискванията за отстояния от пътни възли и кръстовища и следователно отговаря на тези изисквания. Чрез процесуалния си представител адв. Х. моли съда да отмени процесния Отказ за издаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламното съоръжение. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по

същество на спора.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (УС на А.), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрисконсулт З. поддържа, че оспорваният отказ е законосъобразен и не са налице сочените основания за отмяна. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.26, ал.10 от Закона за пътищата (ЗП).

Подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на Отказа за издаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение, чиито законни интереси са непосредствено засегнати от административния акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Според определението, дадено в §1, т.8 от Допълнителните разпоредби на Закона за пътищата "Специално ползване на пътищата" е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица. Обхватът на пътя е площта, върху която са разположени земното платно и ограничителните ивици от двете му страни, заедно с въздушното пространство над него на височина, определена с нормите за проектиране на пътищата (чл.5, ал.2 ЗП).

С разпоредбата на чл.26, ал.2 ЗП е забранено без разрешение да се изграждат и експлоатират рекламни съоръжения в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия (т.1, б. „б“ и б. „в“).

Съгласно изричната норма на чл.26, ал.3 разрешенията по ал.2 се издават от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията - за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини - за общинските пътища.

Не е спорно между страните, че процесното РС е изградено в обхвата на път I-3, който е първокласен път от републиканската пътна мрежа (по цялата си дължина съвпада с Европейски път E83), съгласно определението, дадено в чл.3, ал.2 ЗП. Следователно компетентен орган за издаване, респективно отказ за издаване на разрешение за изграждане и експлоатиране на рекламното съоръжение е УС на А. или упълномощено от него длъжностно лице. По делото е приет и не е оспорен Протокол №16631, видно от който на свое заседание на 26.06.2017г. УС на А. е взел решение за отказ да се преиздаде Разрешение №621/22.10.2003г. за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС, изградено на път I-3 „С.-Б.“ при км. 98+144-дясно

(т.2.193). Решението е взето при наличие на кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.1 и чл.10, ал.5 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на А. (Правилника, приет с ПМС №295/10.12.2009г.). Отказът е обективиран в Писмо с изх. №53-00-4586/26.06.2017г. на председателя на УС, който съгласно изричната норма на чл.2, ал.2 от Правилника, представлява Агенцията.

Актът е в предписаната от закона форма. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. В настоящия случай фактическите основания (мотивите) за отказа са посочени в писмото на председателя на УС на А. с което жалбоподателят е уведомен за постановяване на оспорвания административен акт.

При издаване на процесния Отказ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административно-производствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред административния орган въпрос.

Административният акт е постановен в съответствие с материално-правните норми и с целта на закона.

Не е спорно между страните и се установява с приетите писмени доказателства, че жалбоподателят [фирма] експлоатира РС в обхвата на път I-3, км. 98+144, въз основа на Разрешение за специално ползване на пътищата №621/22.10.2003г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Пътища“. На 28.04.2017г. търговецът е сезирал А. с искане, на основание чл.17б от Наредбата за специално ползване на пътищата (Наредбата) да бъдат преиздадени изрично изброени Разрешения за специално ползване на пътищата, сред които и процесното №621/2003г.

На 12.05.2017г. длъжностни лица на Областно пътно управление – П. са извършили проверка на РС, собственост на [фирма], изпълнено на път I-3 (Е-83) при км. 98+144-дясно и са установили следните факти: 1) В Разрешението за експлоатация е допусната техническа грешка при индивидуализиране на РС, като е описано на км. 98+144-ляво; 2) РС е било изградено преди приемане на Наредбата на 12.03.2001г. и

негов предишен собственик е [фирма], съгласно Разрешение №94/16.11.2001г.; 3) С целия си габарит РС отстои на 7.30 м. от ръба на пътната настилка.; 2) РС не ограничава видимостта на сигнализацията на пътните знаци.; 3) Съседните РС са на км. 92+600 и км. 98+650.; 4) РС отстои на 330 м. след пътен възел „Н.“. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол №12-17.

Производството е приключило с постановяване на оспорвания в настоящото производство Отказ за преиздаване на Разрешение №621/2003г.

Условията и редът за изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващите зони са регламентирани в Глава трета на Наредбата (чл.13 – чл.17б). Според императивното изискване на чл.15, ал.1, т.2 от Наредбата за да бъде издадено разрешение за изграждане на РС в обхвата на пътя е необходимо последното да отстои не по-малко от 1500 м. от пътни възли за автомагистралите и скоростните пътища и 500 м. от пътни възли и кръстовища – за останалите пътища. Съгласно чл.17б, ал.1 от Наредбата собственикът на РС има право да поиска преиздаване на разрешението за експлоатация не по-рано от 3-месеца и не по-късно от 7 дни от изтичането на срока му. В ал.2 на чл.17б е предвидено, че разрешението за експлоатация се преиздава за нов 10-годишен период, когато са спазени условията на чл.15 и след заплащане на дължимите такси.

В процесния случай издаденото на жалбоподателя Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС е без срок, поради което и към него е приложима разпоредбата на §5 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗП (обн. ДВ, бр.47/2012г.): Издадените до влизането в сила на този закон безсрочни разрешения за експлоатация на рекламни съоръжения остават валидни за срок до 5 години от датата на влизане в сила на този закон – 25.06.2012г. Следователно срокът за подаване на заявление за преиздаване на Разрешението за специално ползване №621/22.10.2003г. е спазен. В случая обаче за дружеството не е налице основание за преиздаване на Разрешението, тъй експлоатираното от [фирма] РС не отговаря на императивните изисквания на чл.15 от Наредбата, тъй като се намира в обхвата на републикански път и отстои на по-малко от 500 м. от пътен възел „Н.“. Този факт е констатиран от длъжностни лица на А. с Констативен протокол №12-17/12.05.2017г. и не е оборен от жалбоподателя в хода на съдебното дирене.

С Определение от 02.10.2017г. съдът изрично е указал на страните разпределението на доказателствената тежест в процеса, а именно, че жалбоподателят следва да установи при условията на пълно, главно доказване, че за него са били налице предвидените в закона условия и предпоставки за издаване на търсения административен акт (чл.170, ал.2 АПК). В открито съдебно заседание на 23.10.2017г. процесуалният представител на дружеството е направил изрично волеизявление за оттегляне на искането в жалбата за допускане на съдебно-техническа експертиза, която да установи на какво разстояние от пътен възел „Н.“ се намира процесното РС и е заявил, че макар да оспорва констатациите на административния орган, няма да сочи и да представя доказателства с които да ги обори.

При тези факти съдът намира, че по делото е останало недоказано твърдението на жалбоподателя, че процесното РС отговаря на изискването на чл.15, ал.1, т.2 от Наредбата (да отстои на повече от 500 м. от пътен възел „Н.“) и следователно за търговеца не е възникнало право да бъде преиздадено Разрешението за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС №621/22.10.2003г.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в оспорвания

административен акт местоположението на процесното РС не е точно индивидуализирано и не съвпада с описанието, дадено в Разрешение №621/22.10.2003г. за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС. В действителност, в Разрешение №621/22.10.2003г. е посочено, че РС е изградено на път I-3 (Е-83) при км. 98+144-ляво. От друга страна обаче, при извършената от длъжностни лица проверка на РС е било установено, че в Разрешението за експлоатация е допусната техническа грешка при описание на местоположението като вместо „дясно“ е изписано „ляво“. Този факт не е оборен от жалбоподателя, в съответствие с дадените му указания за разпределение на доказателствената тежест от една страна и от друга се потвърждава от приетите и неоспорени писмени доказателства: Разрешение №94/16.11.2001г., издадено на [фирма] за експлоатация на РС в обхвата на път №-3, км.98+144-дясно, схема на пътен възел „Н.“ и схема на път I-3, видно от която посоката на пътя е от североизток на югозапад към С. и съоръжението се намира отдясно по посоката на движение. Следователно описанието, дадено в оспорвания административен акт отговаря на действителното местоположение на РС, а в Разрешение №621/22.10.2003г. е допусната техническа грешка. Освен това заявлението е за преиздаване на конкретно Разрешение за експлоатация, индивидуализирано с неговия номер и дата, които са възпроизведени точно в оспорвания отказ, така щото да не възниква съмнение относно волята на административния орган.

По изложените доводи съдът приема, че процесният Отказ е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу ОТКАЗ за издаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламno съоръжение, обективиран в Писмо с изх. №53-00-4586/26.06.2017г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова